

Op woensdag 9 februari 1977 werd in de lokalen van het Cecowe een experiment uitgevoerd: zowel van de eerste als de tweede licentie waren er een achttal mensen die zich tot taak hadden gesteld om in een tijdsspanne van circa 8 uren een krant in mekaar te boksen. De krant zou slechts één keer verschijnen op één exemplaar. De dagbladtitel was dus zeker niet uit de lucht gegrepen.

Hoe dichterbij de dead-line van 22 uur naderde, hoe harder er gewerkt werd, hoe meer het gebrek aan praktisch duidelijk werd. Dat o.a. uit een bekommernis om deze praktijk het initiatief groeide blijkt duidelijk uit het hoofdartikel:

«Toen de gedachte aan deze oefening groeide, was het misschien in de eerste plaats uit reactie op het gebrek aan praktische vorming op het Centrum.

Deze discussie is reeds jaren oud maar elke studentengeneratie stelt ze opnieuw aan de orde.

Het koppelen van theorie aan praktijk heeft dan uiteindelijk zijn neerslag gevonden in deze krant. Deze kennismaking met een stukje journalistieke we-

reld beoogt geenszins de benadering van de ideale krant. Daarvoor waren we in de eerste plaats te «bleu», in de tweede plaats ontbrak het ons aan mogelijkheden.

Toch denken we dat deze oefening succesvol is geweest, in deze zin dat ze ons confronteerde met moeilijkheden van praktische aard en van background.

Er deed zich een geweldige nood gevoelen om voortdurend de actualiteit te volgen, om zich in deze of gene rubriek te specialiseren...

Het is ook onze mening dat we er ons nu pas van bewust zijn wat het betekent in een redactielokaal te zitten. Vooreerst is het er zeker niet rustig en vergt het bijgevolg veel van de redacteurs zich voldoende te concentreren. Een tweede constatacie is dat men het gemis aan een «morgue» sterk heeft gevoeld. Daar waar het geheugen of de onmiddellijk beschikbare documentatie faalde, stonden we machteloos.

Men zou de indruk kunnen krijgen dat dit alles tamelijk pessimistisch is. Niets is minder waar. Het kennismaken met

onze talenten en beperkingen heeft ons wellicht een sterker en minder zwevend uitgangspunt verschaft.

Onze «krant» vergelijken met deze die vandaag in de krantenkiosken te koop zijn is op zijn minst gezegd onrechtvaardig. Een vergelijking qua selectiecriteria is onmogelijk vermist we veelal de tijd niet hebben gehad om over selectie na te denken.

De beslissende vraag is dan ook of we er iets van zullen meedragen. Elk antwoord is natuurlijk individueel bepaald, maar het kan niet ontkend worden dat in de gemene deler van alle antwoorden veel wijsheid schuilt. Daarover zullen we napraten ... tussen pot en pint.»

Er werd dan ook over nagekaart. De algemene reacties waren positief, zowel van professoren als van medewerkers. Dit initiatief, gegroeid vanuit de studenten, en de poging om er via «Communicatie» bekendheid aan te geven verdienen dan ook niets dan lof en vinden hopelijk veel navolging in soortgelijke of andere initiatieven.

(ADVERTENTIE)

Nieuwe CeCoWe-publicatie

Als nr. 8 in de reeks «Werkdocumenten» van het Centrum voor Communicatiewetenschappen is verschenen:

J.M. PETERS,

Semiotiek van het beeld, in het bijzonder van de film, (62 pagina's, geïllustreerd).

De auteur onderzoekt hierin het complexe probleemgebied van de filmsemiotiek (en van de semiotiek van het beeld in het algemeen), toont aan dat er met name in de speelfilm zeer vele codes worden toegepast die onderling een zekere hiërarchische ordening vertonen, en gaat met name in op wat hij noemt: de code van de camerablik, waarvan hij de interne systematiek uitvoerig ontleedt.

Dit boek kan tegen de prijs van 175 fr. (●) besteld worden bij het Centrum voor Communicatiewetenschappen.

E. Van Evenstraat 2A
3000 - Leuven
Tel. 016/22.10.70

(●) Verzendingskosten niet inbegrepen.